

23 бето и на земята, *И* *заклехъ* се че нѣма да взема отъ всичко що е твое, отъ жица до ремикъ на обуца, за да не рече
24 чешъ: Азъ обогатихъ Аврама; Освѣнъ онова което изядоха момцитѣ, и дѣла на мжжетѣ които дойдоха съ мене, Анеръ, Есхолъ, и Мамврий: тѣ нека взематъ дѣла си.

ГЛАВА 15.

Слѣдъ тѣзи събития биде слово Господне Авраму въ видѣние, и казваше: Не бой се, Авраме: Азъ съмъ щитъ твой:
2 мѣздата ти *ще бжде* твърдѣ голѣма. И Аврамъ рече: Господи Иева, какво ще ми дадешъ когато азъ отхождамъ безчаденъ, а стопанинъ на дома ми е този
3 Елиезеръ, който е отъ Дамаскъ? Рече още Аврамъ: Ето, ти ми не даде сѣме; и, ето, домочадецътъ ми ще ме наслѣди.
4 И, ето, слово Господне му говорѣше: Той нѣма да ти бжде наслѣдникъ; но онзи който ще излѣзе изъ утробата ти, той
5 ще ти бжде наслѣдникъ. И изведе го вънъ, и рече: Погледни сега на небето